

Barbara Misztal

Uniwersytet Rzeszowski

RÓŻNORODNOŚĆ FORM PSEUDONIMICZNYCH W INTERNECIE – PRÓBA KLASYFIKACJI NICKÓW

1. Rozwój komunikacji elektronicznej

Powszechny dostęp do Sieci oraz zwiększająca się liczba użytkowników Internetu to czynniki, które spowodowały zmiany na różnych płaszczyznach komunikacji międzyludzkiej. Rozległa tematyka rozmów na licznych forach internetowych przyciąga zainteresowanych, którzy tworzą wirtualne wspólnoty, utożsamiają się z poszczególnymi „pokojami dyskusyjnymi” (fora studenckie, fora dla nastolatków, matek, miłośników gier komputerowych etc.), stają się codziennymi ich bywalcami, zamieszczają w nich setki postów¹. Głównym narzędziem kreującym osobowość interlokutora jest język, który stał się obszarem obserwacji wielu badaczy nowych mediów. Rozmówcy, poprzez swoje zachowania językowe, sposób wyrażania się, poruszaną tematykę, obrazy, sigi (wizytówki dyskutantów umieszczane zawsze po postach [por. Staniewicz 2005: 451]), wiele mówiące o autorze, wreszcie pseudonimy, pod jakimi występują, kreują postać nadawcy.

Obowiązek logowania się na forach spowodował potrzebę tworzenia **nicków** (z ang. *nickname* – pseudonim). Niezliczona ilość pseudonimów, którymi posługują się użytkownicy Internetu, stanowi materiał językowy, któremu językoznawcy z ciekawością zaczęli się przyglądać. Przedmiotem analizy w niniejszym artykule są pseudonimy internetowe użytkowników forów dyskusyjnych².

¹ *Postem* nazywam wypowiedź wysłaną przez użytkownika Internetu do Sieci, umieszczaną przez moderatorów poszczególnych portali w miejscu dostępnym innym internautom. Posty mogą mieć formę krótkich replik w dialogu, a częściej w polilogu, komentarza zamieszczonego po artykułach, wiadomościach, recenzjach itd.

² Przykłady nicków pochodzą z następujących forów dyskusyjnych: www.green-dayforum.fora.pl; www.forumowisko.pl; www.gryzonie.pl; www.elektroda.pl; www.znajomi.biz.pl; www.searchengines.pl

Zebrałam ponad 500 przykładów, co pozwala już dokonać pewnych prób klasyfikacji nicków, porównywać je z szeroko rozwiniętym w Polsce zjawiskiem pseudonimowania.

2. Co to jest pseudonim?

2.1. Sama nazwa **pseudonim** pochodzi od greckiego słowa *pseudonymos* ‘noszący zmyślane imię’ [Sobol, red. 2000: 916]. Powodów, dla których ukrywano aletonim, czyli nazwisko cywilne, było wiele. Jednym z czynników decydujących o przyjęciu pseudonimu była skromność i niechęć do sławy, czynili tak zakonnicy (monachonimy), ponadto obawa przed krytyką, niepewność młodych twórców rozpoczynających karierę pisarską. Powstanie kryptonimów często ściśle wiązało się z trudną, skomplikowaną sytuacją polityczną kraju. Nadawano je w celu ukrycia tożsamości osoby ze względu na jej bezpieczeństwo, by mogła uniknąć niebezpiecznych konsekwencji swojej działalności. Wówczas nie tylko działacze konspiracyjni, ale również dziennikarze wypowiadający się na tematy polityczne wielokrotnie zmuszeni byli ukrywać swoje prawdziwe nazwisko [Jankowski, Świerczyńska 1994: 5–30; Świerczyńska 1997].

2.2. Należałoby zaznaczyć, że historia pseudonimowości rozpoczęła się wówczas, gdy ustalono pojęcie autora i własności autorskiej. Pseudonim literacki zaczął występować wraz z początkiem literatury. Już w starożytności uczeni zestawiali nazwiska i gromadzili wykazy dzieł. Właściwe prace bibliograficzne oraz dotyczące pseudonimów powstawały już w XVII wieku. Badania pseudonimograficzne objęły pisarzy (np.: Wolter, Maksym Gorki, Molier, George Sand, Bolesław Prus), aktorów i artystów (np.: Pola Negri, Juliusz Osterwa, Caravaggio, Rafael, Michał Anioł, Canaletto), polityków (Lenin, Tito), wojskowych (liczne pseudonimy powstańcze i konspiracyjne), szpiegów (Mata Hari) [Świerczyńska 1997].

Niekiedy przyczyny używania pseudonimu są bardzo prozaiczne. Mają one motywację konsumpcyjną, obyczajową, a także polityczną. Porównajmy opinię D. Świerczyńskiej: „Maciej Słomczyński w jednym z wywiadów telewizyjnych powiedział, że Joe Alex potrzebny mu był po to, żeby na chodliwych kryminałach zarabiać pieniądze i móc w spokoju poświęcić się swemu powołaniu – przekładom Joyce’a i Milтона. Słynny matematyk oksfordzki Charles Lutwidge Dodgson, żeby nie narażać na szwank swej powagi naukowej, książeczki dla dzieci podpisywał jako Lewis Carroll” [Świerczyńska 1997].

2.3. Trud polskich bibliografów, historyków, prawników włożony w „zdzieranie masek” (*larva detracta*), czyli rozszyfrowywanie pseu-

donimów i kryptonimów, zaowocował tym, że znamy dziś ponad siedemdziesiąt pseudonimów Tuwima (wielokrotnie ukazywały one dowcip i doskonałą zabawę słowem, por.: *Alcybiades Kminek*, *Schyzio Frenik*, *Profesor Ptaszek* itp.). Wiemy, że utwory Gałczyńskiego podpisane były różnorodnymi imionami, zarówno zlatynizowanymi, jak i imitującymi specyficzną, charakterystyczną dla dzieci artykulację, np.: *Bogusław X xiążę szczeciński*, *Herodes Lex*, *Król Herod*, *Klul Chelot* [Świerczyńska 1997].

3. Co odróżnia nick od pseudonimu klasycznego?

Wraz z nadejściem **ery elektronicznych rozmów**³ za pośrednictwem Internetu pojawiły się pytania, czy pseudonim internetowy, zwany *nickiem* lub *nikiem* (w wersji spolszczonej), jest nową kategorią antroponimiczną czy pewną odmianą pseudonimu [Czopek-Kopciuch 2004: 106–111]. Pytanie nadal pozostaje otwarte, warto tu zwrócić uwagę na różnorodność form pseudonimicznych zamieszczonych w Internecie, a także na okoliczności ich powstawania.

3.1. Pseudonimy oraz nicki tworzone są zazwyczaj przez ich właścicieli. Dla większości rozmówców nick jest doskonałą formą zachowania anonimowości, ułatwia prowadzenie swobodnych rozmów na różnorodne tematy⁴. Choć są i tacy, którzy nie tworzą innych nazw i logują się, wpisując swój aletonim, czasami nieznacznie go zmieniając, np. zapisując go małymi literami lub ozdabiając znakami interpunkcyjnymi. To odróżnia je od pseudonimów klasycznych, których podstawową cechą jest różnić się od aletonimu.

3.2. Z wielu wypowiedzi forumowiczów, którzy piszą o genezie swoich nicków, wynika także, że posługują się przezwiskami, ksywami z czasów szkolnych, np.:

(1) *Mój nick pochodzi z czasów edukacji. Zawsze nazywali mnie „maks”, bo troszkę duży jestem.*

³ O *elektronicznej rozmowie pisanej* pisze M. Peisert, wymienia ona w komunikacji interaktywnej **formę synchroniczną**, gdy komunikowanie odbywa się w czasie rzeczywistym (np.: rozmowy na gadu-gadu), oraz **asynchroniczną**, gdy wiadomość może być opóźniona (np.: poczta elektroniczna), natomiast rozmowy na forach dyskusyjnych to **forma pośrednia** komunikacji. Pierwszą z najistotniejszych właściwości rozmowy pisanej jest zmiana tożsamości rozmówcy za pomocą **pseudonimu internetowego** [Peisert 2004: 145–150].

⁴ O anonimowości w Internecie: Taras 2004: 42–51.

- (2) *było to gdzieś po wkroczeniu w mury liceum ;) Ktoś strzelił haselko, a reszta klasy stwierdziła, że mi to pasuje ;)*

Czasami przezwiska te ulegają mniejszym bądź większym transformacjom, spowodowanym regulaminem obowiązującym na forum:

- (3) *Moj od przezwiska z liceum odzwierciedlającego moje zachowanie Wystarczy przeczytać nick od konca, a ze fazich jest mnostwo i zarejestrowac sie gdziekolwiek na ten nick graniczy z cudem musiałem wymyslic sobie cos innego i tak powstał Izaf [<http://www.searchengines.pl>]*

3.3. W definicjach pseudonimu klasycznego zwraca się uwagę na istotną różnicę między pseudonimem a przezwiskiem. Obecnie przezwiska stają się inspiracją do tworzenia pseudonimów, stanowią podstawę derywacyjną lub materiał do przekształceń językowych i gier słownych.

3.4. Pseudonimy występują w singulare tantum. Z reguły nicki również nie posiadają liczby mnogiej. Wśród kilkuset przykładów pojawił się jednak nick **Mariusz i Ola**, pseudonim mężczyzny, który tak tłumaczył jego pochodzenie: *A to po prostu ja i moja druga połówka...*

Wielokrotnie polscy dyskutanci wybierają sobie pseudonimy w języku angielskim, wówczas zdarzają się nazwy w liczbie mnogiej, np.: **knights** (rycerze).

3.5. Pseudonim klasyczny używany był przez elitarne grono ludzi kultury, sztuki i polityki. Posługiwanie się nickiem w Sieci jest obligatoryjnym, a zatem i wszechobecnym, masowym działaniem. Nie charakteryzuje go wielowiekowa trwałość i sława, jak w przypadku pseudonimów osób znanych i nieprzeciętnych, jest wiadomy wąskiemu gronu rozmówców. Jednak indywidualizuje rozmówcę w grupie, a z czasem dla dobrego obserwatora staje się wizytówką, kojarzoną z określonym sposobem zachowań językowych.

4. Co charakteryzuje zarówno pseudonim klasyczny, jak i nick?

Nick, jak i pseudonim, może ukrywać płeć właściciela. Rozmówcy internetowi prowadzą dialogi, podszywając się pod płeć przeciwną, mniej wprawni „aktorzy” zdradzają się w dłuższych wypowiedziach, myląc formy koniugacyjne.

Wielcy twórcy posługiwali się wieloma pseudonimami, taką również możliwość ma użytkownik Internetu. Ponadto pseudonimy internetowe, ze względu na różnorodność form, w dużej liczbie można wpisać w ramy klasyfikacyjne pseudonimów nieelektronicznych (dawnych, klasycznych).

5. Analiza językowa i próba klasyfikacji nicków

5.1. Po dokonaniu podziałów [por. Łobodzińska 2006] zebranych nicków nasuwa się wniosek, że niektóre grupy odpowiadają podstawowym terminom pseudonimologicznym. I tak wśród nicków pojawiają się nazwy odpowiadające:

a) akronimom – powstałym z początkowych liter, głosek lub sylab imienia i nazwiska, np.: **eMWu** (inicjały pochodzące od imienia i nazwiska), **SDDK**, **AMKK** (pierwsze litery imion i nazwiska);

b) ananimom – powstałym przez odwrócenie kolejności liter imienia, nazwiska lub pseudonimu, np.: **Izaf** (od pseudonimu Fazi);

c) animalonimom – tworzonym od nazw zwierząt, np.: **biedronka**☺, **biedrona**, **lew**, **Iwica3007**, **kruk**, **chomik**, **hamster** (ang. **chomik**), **ko-tek:***, **JustiMotylek**, **butterfly** (ang. **motyl**), **Dj_Swierszcz**;

d) apellativinimom – tworzonym od nazw rzeczy martwych lub zjawisk, np.: **ołów****ek**, **kołacz**, **chrupka**, **fryteczka**, **keczup**, **karuzela**, **ekierka**, **agraffka**;

e) fiktonimom – tworzonym według struktury faktycznych imion i nazwisk, np.: **Ania Mrożonka**;

f) geonimom – od nazw geograficznych, np.: **Cracoviaczek**, **warszawiak1988**, **bydgoszczanka**, **lubaczowianin**;

g) grafonimom – pseudonimom w postaci znaków graficznych, np.: **@@@**;

h) heronimom – tworzonym od postaci literackich, np.: **Achilles**, **Aramis**, **Kalipso**, **Ugly_Ducking** (z ang. **Brzydkie Kaczętko**), **Syriuszelia13**, **Hermionkaa**, **Cindirella** (z ang. **Kopciuszek**), **kopciuszek123**; Obok nazw zainspirowanych postaciami literackimi występują licznie nicki powstałe od znanych postaci (**abraham**, **ajnsztajn**, **Kain**, **Girribaldi**, **Rejtan**, **Szopena**, **Kopernik**, **elwisss**), bohaterów filmowych (**MacGyver**, **MAGDAeM**, **CaptainPlanet**), sportowców (**C. Ronaldo**), postaci z gier komputerowych (**Paladyn** z gry **Diablo 2**), tytułów znanych utworów i przebojów muzycznych (**CzteryPoryRoku**, **Roxanne**).

i) kontrakcjonimom – powstałym przez ściągnięcie nazwiska, np.: **zolty** (od **Żółtowski**, bez znaków diakrytycznych), **ma!Her** (od **Macherski**), ale również imienia, np.: **Marssss** – od **Marcelina**, **DorA** – od **Dorota**, **Barrrt** od **Bartosz**;

j) poliglonimom – pseudonimom w języku obcym, np.: **invisible**, **Princess91**, **emo-girl**, **moderndance**, **treasure**, **saltnpepper**, **dreamer**, **YES**, **Kris**, **tigertatoo**, **Black_cherry**, **chocolate17**. Przykłady można mnożyć.

5.2. Jak większość nicków, także i te w języku angielskim znaczą i niosą ze sobą komunikat, w którym niektórzy rozmówcy zawierają pewną prawdę o swojej osobowości czy zainteresowaniach. Zwracając uwagę na nick **dreamer** (ang. *dream* – marzyć), skojarzymy sobie jego właściciela z osobą, która lubi marzyć. Możemy się domyślać, że osoba kryjąca się pod nickiem **moderndance** lubi taniec nowoczesny, może nawet go praktykuje, choć nie zawsze przypuszczenia odbiorcy będą trafne. Niech za przykład posłuży pseudonim internetowy **niepokorna**. Intencją autorki nie było przekazanie informacji o swojej niepokornej naturze. Genezę tego nicku przedstawia następująco:

(1) *niepoKoRna wcale i to już wiele wyjaśnia, jestem wielką fanką zespołu KoRn*

Podobnie nick **gryzonie** nie ma nic wspólnego ze zwierzętami:

(2) *GRYzonie = gry zonie = gry zone = gry strefa ... czyli strefa gier tak to mniej więcej wyglądało – tłumaczy właściciel pseudonimu.*

Za kolejny przykład ukazujący ścieżkę powstawania pseudonimu może posłużyć pseudonim **LOTR**, który kojarzy się nam z 'lotrem'. Pochodzenie tego słowa związane jest jednak z zupełnie inną historią, z powieścią pt. *Władca pierścieni*:

(3) *LOTR, powinno w zasadzie być TLOTR, ale LOTR jakoś lepiej. TLOTR = The Lord Of The Rings (chyba wiadomo, co to jest). Niepokorna lubi KORN, a ja lubię Mordor.*
[<http://www.gryzonie.pl>]

Tego typu przykłady można mnożyć. Odbiorca, nie znając etymologii nicków, odbiera je zgodnie ze znaczeniem, jakie ze sobą niosą. Negatywnie brzmią pseudonimy: **czarownica** czy **diablica**. Użytkownicy logujący się na forach chcą się wyróżniać, czasem zaszokować lub wyrazić swoje poglądy, np.: **Egoistka**, **GnijącaModelka**, **hipokryta**, **komuch**, **erotoman**, **AntyGej**. Słusznie twierdzi M. Peisert, że pseudonim pełni funkcję identyfikacyjną, deiktyczną, charakteryzującą i adresatywną. Jest świadomą autoprezentacją nadawcy [Peisert 2004: 148].

Istnieje wiele nicków znaczących, zawierających pewną wiadomość od rozmówców o nich samych, por.: **nastolatek**, **wesol**, **szalonaanka**, **crazyaneta**, **smutna_anielica**, **zrospaczona**, **grzesznik**, **urocza**, **małeństwo**, **szpaner**, **Fajny Facet**. Są to informacje, które służą autokreacji, niekoniecznie zgodne z prawdą, czasami zastosowane przewrotnie, np.: osoba o dużej masie ciała przyjęła pseudonim **mgielka**, dziewczyna bardzo wysoka podpisuje się **malutka**, człowiek energiczny, wesoły, rozmowny używał pseudonimu **cichy**.

Warto zaznaczyć, jak pisze B. Taras, że taka socjolingwistyczna charakterystyka użytkowników internetowych w wielu przypadkach może okazać się charakterystyką wymaginowanej grupy, choćby ze względu na zatajenie płci [Taras 2004: 46].

5.3. Chęć pisania o sobie oraz tematyka forum sprawiają, że niektórzy forumowicze zamieszczają pod swoim nickiem dodatkową informację, np.: **bachak / mamakacpra**☺, **anapola / Mama Nikodemka i Poli**. Dodają również cyfry do swoich pseudonimów (**Trigger88, anielcia77, Princess91, wesol1993, renusia1985, Elwirka15, Milusia14, slonko16, lukasz2002**), które najczęściej wskazują na wiek właściciela lub datę jego urodzin, czasami również datę zalogowania się na forum. Innym powodem dodawania liczb do nicków jest próba utworzenia takich samych pseudonimów przez kilku internautów. Ze względu na niemożność powtórzeń powstają nazwy z dodanymi cyframi.

5.4. Bardzo interesującym transformacjom ulegają imiona użytkowników Internetu, są wśród nich liczne deminutiwa (**anielcia77, asienka-r, Asioczek, Agacia, Agus_25, aniulka2629, asiątko, Anuszką, aneteczka, Jolaczek, Bartolko, renusia1985, martynia**) oraz augmentatiwa (**Agniecha, agacióra, aniuraa, Bisica**). Modne stały się przeróżne gry językowe z wykorzystaniem małych i wielkich liter w strukturze wyrazu (**NaRcYzEk, witekK_MarlenA_**), stosowane oczywiście nie tylko do imion (**CzArNuLkA, CuKiErEcZeK**).

5.4.1. Polska ortografia chętnie zastępowana jest angielską, jednak tak, by brzmienie wyrazu nie ulegało zmianie. Oto przykłady powstałych w ten sposób imion: **Jaqbek** (Jakubek), **Marecheq** (Mareczek), **k-meal** (Kamil), **yarek** (Jarek), **Woocasheq** (Łukaszek). Te zabiegi językowe sprawiają młodym internautom najwięcej przyjemności i satysfakcji, zarówno tworzenie, jak i odczytywanie, rozszyfrowywanie wyrazów.

Na uwagę zasługują również nicki ozdobiane za pomocą różnych kombinacji klawiszy, przede wszystkim znaków interpunkcyjnych, por.:

...:Snake:...
@MAKAR@
k@rol
b@rta\$

5.4.2. Powyższe przykłady: zabawy językiem i znakiem graficznym wymagają wyobraźni i zaangażowania w ich tworzenie. W przeciwnej sytuacji, gdy brak pomysłu na pseudonim, powstają takie nicki, jak: **aaaaaaa, abc, ddddddddddd, ff, qwert** (pięć kolejnych klawiszy na klawiaturze), **asdasdasdasdasd** (powtórzenie trzech kolejnych klawiszy na klawiaturze), **@@@, Niewiem, ktos tam, Jakkolwiek** itp.

5.5. Przedstawione rozważania stanowią jedynie wstęp do badań nad zjawiskiem pseudonimowania w Sieci. Obszerny materiał badawczy, tyśiące pseudonimów i genezy ich powstania pozwalają na dokonanie pewnej klasyfikacji przykładów oraz dogłębną ich analizę. Warto dokładniej przyjrzeć się mechanizmom tworzenia pseudonimów powstałych w wyniku różnorodnych przekształceń i gier językowych. Okazuje się, że w materiale badawczym, który udało mi się zgromadzić, więcej jest takich użytkowników Internetu, którzy świadomie, rozważnie, celowo i z zaangażowaniem tworzą swoje nicki. Forumowicze z chęcią opowiadają historie związane z pseudonimami, jakich używają, oraz wykorzystują te walory języka, które pozwalają się nim bawić, przekształcać i kreować, por.: Dobrawa -> Dobrusia -> Dobisia -> Dobi -> Bisia -> Biśka -> BisicaA -> Bisica.

Podobną grupę wyrazów możemy stworzyć z nicków, tym razem utworzonych przez różnych nadawców na jednym forum dyskusyjnym [www.znajomi.biz.pl]. Ich cechą wspólną jest jedno imię, które uległo licznym transformacjom. Rezultatem postępowania według zasady, która mówi, że logując się na forum, nie można wpisać takiego pseudonimu, jaki już istnieje, są przeróżne warianty imion, por.:

- (1) Bartek, bartas, bart, bartolomeo, bartox, bartold, bartus
- (2) wojtek, wojtex, Wojtas, Wojas, Wojtala, Wojtaszek, Wojtizq, Wojtusia

5.6. Analiza wielu rozmów na forach dyskusyjnych pozwoliła ponadto na stwierdzenie, iż specyfika *elektronicznej rozmowy pisanej* wiąże się z pewnością z zanikaniem wokatiwu w języku polskim. Forumowicze, zwracając się do siebie podczas dyskusji, często kopiują ze stałej zakładki, widocznej podczas rozmowy, i wklejają imię interlokutora w nominatiwie. Rzadko nicki występują w innych przypadkach niż mianownik, por.:

- (1) Albatros (nie: Albatrosie) a twoja dziewczyna zażyczyła sobie tą malinkę
- (2) Biedronka (nie: Biedronko) ja nigdy nikomu nie zrobiłam przez przypadek malinki
[http://www.forum.nastolatek.pl]

Nieliczne pseudonimy internetowe ze względu na swoją dowolną strukturę w ogóle nie podlegają transformacjom zgodnym z polską fleksją, np.: a1b2z3a, @@@, Ph4nt3c.

5.7. Mowę zależną natomiast zastąpiło cytowanie, spowodowane możliwością wycinania fragmentów tekstu napisanego przez interlokutora i umieszczania go w swojej wypowiedzi, np.:

Smok:

...:Snake...: napisał:

Cytat: koleżki tak wymysłyły kiedyś i tak się ostało Razz Wink

Czyżby ten smok na awatarku to odzwierciedlał???:P

6. Podsumowanie

Komunikacja elektroniczna stała się przyczyną ogromnych zmian w polszczyźnie. Język w Internecie posiada wiele właściwości, które powstały ze względu na specyfikę tego multimedium. Powinność logowania się w Sieci spowodowała, że pseudonimowanie stało się powszechne i częste, a materiał językowy bardzo obszerny.

Nicki, inaczej pseudonimy internetowe, stanowią różnorodną w swej formie i znaczeniu grupę wyrazów, która posiada wiele cech pseudonimu klasycznego. Różnice, spowodowane specyfiką komunikacji elektronicznej, są elementem niezwykle ciekawym, dlatego warto podjąć się szerszych obserwacji i dokładniejszych analiz. Różnorodność form, zagadek kryjących się pod tajemniczymi nazwami (por.: **Keii**, **Poki#3**, **Egladhrim**, **Sousuke** etc.) motywuje do poszukiwań mających na celu rozszyfrowanie ich.

Wiele pseudonimów internetowych wraca ponownie do świata rzeczywistego. Uczniowie jednej z rzeszowskich szkół podstawowych zaczęli zakładać zeszyty, w których imitują elektroniczne rozmowy pisane, zapisują wypowiedzi, jak na ekranie, tworzą nicki, choć wcale nie muszą się logować na swoich „zeszytowych forach”.

Literatura

- Czopek-Kopciuch B., 2004, *Nick – nowa kategoria antroponimiczna?* [w:] *Współczesne odmiany języka narodowego*, red. K. Michalewski, Łódź, s. 106–111.
- Golus B., 2004, *Fenomen rozmów internetowych i ich języka* [w:] *Dialog a nowe media*, red. M. Kita, J. Grzenia, Katowice, s. 33–41.
- Grzenia J., 2004, *Komunikacja językowa w Internecie* [w:] *Dialog a nowe media*, red. M. Kita, J. Grzenia, Katowice, s. 205–211.
- Jankowski E., Świerczyńska D., 1994, *Wstęp do: Słownik pseudonimów pisarzy polskich*, red. E. Jankowski, Wrocław, s. 5–30.
- Łobodzińska R. (red.), 2006, *Z najnowszych tendencji w polskim nazewnictwie*, Łask.
- Peisert M., 2004, *Rozmowa pisana – nowa odmiana polszczyzny w Internecie* [w:] *Współczesne odmiany języka narodowego*, red. K. Michałowski, Łódź, s. 145–150.
- Sobol E. (red.), 2000, *Słownik wyrazów obcych*, Warszawa.
- Staniewicz M., 2005, *O trollach i plonkach, czyli niektórych aspektach etykiety językowej w grupach dyskusyjnych* [w:] *Język a multimedia*, red. A. Dytman-Stasieńko, J. Stasieńko, Wrocław, s. 448–455.
- Świerczyńska D., 1997, *Pseudonim, czyli kto jest kim*, „Wiedza i Życie”, nr 11, <http://archiwum.wiz.pl/1997/97113500.asp>

Taras B., 2004, *Anonim w Internecie, czyli o komunikacji incognito* [w:] *Dialog a nowe media*, red. M. Kita, Katowice, s. 42–51.

Wyrwas K., 2004, *Kilka uwag o dyskusji na forum internetowym* [w:] *Dialog a nowe media*, red. M. Kita, Katowice, s. 52–71.

VARIETY OF NICKNAMES ON THE INTERNET – AN ATTEMPT TO CLASSIFY ‘NICKS’

Summary

Electronic communication have become the reason for enormous changes in Polish language. The language of the Internet has got many features which have appeared due to the specificity of this medium. The necessity of logging in on the Internet has caused that nick-naming has become common and frequent and the linguistic material of this kind very rich. Nicks or Internet nicknames constitute a diversified in their form and meaning group of words, many of which display the characteristics of classical nicknames.